

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I Kž 73/2021-4

R E P U B L I K A H R V A T S K A
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Vrhovnog suda Vesne Vrbetić kao predsjednice vijeća te Ratka Šćekića i Dražena Tripala kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice - specijalistice Marijane Kutnjak Čaleta kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv izručenice S. A. C. zbog kaznenih djela iz odjeljka 18641 (1) (a) (79 (a) (III) Revidiranog statuta Colorada i drugih, odlučujući o žalbi izručenice podnesenoj protiv rješenja Županijskog suda u Splitu od 27. listopada 2020. broj Kv-I-39/2018, u sjednici održanoj 10. ožujka 2021.,

r i j e š i o j e:

Odbija se kao neosnovana žalba izručenice S. A. C.

Obrazloženje

Rješenjem Županijskog suda u Splitu od 27. siječnja 2020. broj Kv-I-39/2018, pod točkom 1., utvrđeno je da je udovoljeno zakonskim pretpostavkama za izručenje S. A. C. S. A. D. radi kaznenog progona od strane Županijskog suda u El Pasu, Colorado, zbog kaznenih djela propisanih Revidiranim statutom Colorada, odjeljak 186401 (1) (a) (7) (a) (III) odjeljak 181.3406 (29 (a) (I) (B) te izmijenjenim statutom Colorada, odjeljak 186401 (I) (a) (78) (a) (IV).

Točkom 2. izreke ovog rješenja navedeno je da će se izručenje dopustiti pod uvjetom da država moliteljica izručenicu ne progoni ili ne kazni ili ne izruči trećoj državi zbog određenog djela počinjenog prije izručenja, a u odnosu na koje kazneno djelo nije odobreno izručenje i ne ograničava izručenicu u njezinim osobnim pravima iz razloga koji nije nastao u svezi s izručenjem te ne izvede pred izvanredni sud.

Protiv te presude žalbu je podnijela izručenica S. A. C. putem branitelja, odvjetnika iz Odvjetničkog društva Lj. V. & p., smatrajući kako nisu ispunjene pretpostavke za izručenje, s prijedlogom da Vrhovni sud Republike Hrvatske „usvoji žalbu i osporeno rješenje ukine i predmet vrati na ponovni postupak“.

Spis je sukladno članku 495. u svezi s člankom 474. stavkom 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. - dalje: ZKP/08.), dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Žalba nije osnovana.

Nije u pravu izručenica kada smatra da pobijano rješenje samo paušalno navodi da se u odnosu na kaznena djela za koja se traži izručenje radi o kaznenim djelima koja su kažnjiva i po domaćem zakonodavstvu te da iz istog nije jasno zbog čega bi se, u konkretnom slučaju, radilo o kaznenom djelu povrede djetetovih prava iz članka 177. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18. i 126/19. - dalje: KZ/11.) i kaznenom djelu nasilja u obitelji iz članka 179.a KZ/11.

Naime, iznoseći navedeni žalbeni razlog izručenica zanemaruje činjenicu da je uz zahtjev države moliteljice za njezino izručenje radi vođenja kaznenog postupka dostavljena i ovjerena izjava kao potpora zahtjevu za izručenje Okružnog suda države Colorado, predmet broj 15CR39 (narod države Colorado protiv Samantha Chandler) (list spisa predmeta 94 - 101), s dokazima (list spisa predmeta 102 - 130), gdje su navedene optužba, relevantni zakoni i sažetak činjenica na temelju kojih je sud prvog stupnja pravilno zaključio da opisane radnje izvršenja kaznenih djela zbog kojih se u državi moliteljici protiv izručenice vodi kazneni postupak u cijelosti odgovaraju kaznenim djelima iz članka 177. stavka 2. i 3. KZ/11. i iz članka 179.a KZ/11., a što je potom u dovoljnoj mjeri i obrazložio.

Također nije u pravu izručenica kada ističe da je prvostupanjski sud pitanje zastare kaznenog progona trebao razmatrati sukladno odredbama zakona zemlje koja traži izručenje, tj. po zakonima SAD-a, a ne po domaćem zakonu odnosno po zakonu Republike Hrvatske.

Međutim, suprotno ovakvim tvrdnjama žaliteljice pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da se pitanje zastare kaznenog progona u ovoj konkretnoj situaciji razmatra prema odredbama domaćeg zakonodavstva, a ne prema odgovarajućim odredbama države moliteljice koje reguliraju ovo pitanje. Naime, upravo odredba članka 35. stavka 1. Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima („Narodne novine“ broj 178/04. - dalje: ZOMPO) izričito propisuje u kojim situacijama se izručenje (hrvatskog državljanina ili stranca) neće dopustiti, pri čemu je u točki 4. navedenog članka i stavka decidirano navedeno kako se izručenje neće dopustiti ako je po domaćem zakonu nastupila zastara kaznenog gonjenja. S obzirom da je za kazneno djelo iz članka 177. stavka 2. KZ/11. propisana kazna zatvora u trajanju od jedne do pet godina, za kazneno djelo iz članka 177. stavka 3. KZ/11. propisana je kazna zatvora u trajanju od jedne do osam godina, a za kazneno djelo iz članka 179.a KZ/11. propisana je kazna zatvora u trajanju od jedne do tri godine, a imajući u vidu i činjenicu da se izručenici optužnim aktom države moliteljice inkriminira razdoblje od 22. do 26. prosinca 2014. pravilno je sud prvog stupnja utvrdio da za ova kaznena djela po domaćem zakonu nije nastupila zastara kaznenog progona. To stoga što sukladno odredbi članka 81. stavka 1. KZ/11. za kazneno djelo iz članka 179.a KZ/11. zastara kaznenog progona nastupa nakon proteka deset godina, za kazneno djelo iz članka 177. stavka 2. KZ/11. zastara nastupa nakon proteka petnaest godina, a za kazneno djelo iz članka 177. stavka 3. KZ/11. zastara nastupa nakon proteka dvadeset godina. Pri tome valja također imati u vidu i odredbu članka 82. stavka 3. KZ/11. kojom je propisano da zastara za kaznena djela

iz kataloga počinjena na štetu djece počinje teći od punoljetnosti žrtve. Dakle, niti za jedno od ovih kaznenih djela nije nastupila zastara kaznenog progona po domaćem zakonu pa stoga, sukladno članku 35. stavku 1. točki 4. ZOMPO-a, ne postoji razlog za odbijanje izručenja, pri čemu se istovremeno ne provjerava je li nastupila zastara kaznenog progona i prema zakonu države moliteljice.

I na koncu neosnovano žaliteljica navodi kako se pobijano rješenje ne može temeljiti na „diplomatskoj noti“ Veleposlanstva SAD-a, a kao što to „radi osporeno rješenje na str. 3. zadnji stavak i u nastavku str. 4. obrazloženja istog“.

Naime, u tom dijelu prvostupanjski sud je postupio sukladno uputi koju mu je dao Vrhovni sud Republike Hrvatske u rješenju broj I Kž 214/2018-5 od 25. travnja 2018., kojim je ukinuto rješenje Županijskog suda u Splitu broj Kv I-12/2018 od 22. veljače 2018. u ovom istom kaznenom predmetu. Dakle, sud prvog stupnja je postupajući u skladu s uputom koja mu je dana u ukidnom rješenju ovog suda posredstvom ministarstva Republike Hrvatske zaprimio diplomatsku notu Veleposlanstva Sjedinjenih Američkih Država broj ... od 10. ožujka 2020. (list spisa predmeta 169 - 171), u odnosu na očitovanje države moliteljice koje se odnosi na primjenu članka 17. ZOMPO-a, a vezano za primjenu načela uzajamnosti. Kako je navedena diplomatska nota dana od diplomatskog tijela koje zastupa prava i interese države moliteljice (Sjedinjenih Američkih Država) u Republici Hrvatskoj i predstavlja zakonito i legitimno očitovanje države moliteljice u odnosu na ovo pravno pitanje, to je pravilan zaključak prvostupanjskog suda da je time ispunjen i uvjet za izručenje iz članka 17. ZOMPO-a.

Slijedom svega navedenog, a budući da ne postoje razlozi zbog kojih izručenica S. A. C. pobija prvostupanjsko rješenje, a pri ispitivanju pobijanog rješenja nisu pronađene povrede zakona iz članka 494. stavka 4. ZKP/08., na čije postojanje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, trebalo je, na temelju članka 494. stavka 3. točke 2. ZKP/08., žalbu izručenice odbiti kao neosnovanu.

Zagreb, 10. ožujka 2021.

Predsjednica vijeća:
Vesna Vrbetić, v. r.